

[Aksel Larsen.]

Appelsiner vil jeg gerne gøre til mit. Jeg kan ikke indse, hvorfor vi ikke skulde have Appelsiner til Landet, jeg kan navnlig ikke indse det, fordi det ligger saadan, at danske Fiskere kan fange Sildehajer, som Italienerne gerne vil købe, og som ingen herhjemme vil spise, og som vi kan faa betalt med Appelsiner. For de Fisk, vi kan hale op af Nordsøen, kan vi altsaa faa Appelsiner, og hvis vi ikke vil tage det, kan vi lade være med at fange den Fisk, for den kan ikke bruges til noget andet. Under disse Omstændigheder synes jeg ærlig talt, Regeringen skulde gaa ind paa en saadan Byttehandel, der under disse Omstændigheder vilde være fornuftig. Jeg kommer ikke med noget Krav om, at man skal bruge den kostbare og ellers uerstattelige Valuta til Sydfrugter, men naar det er muligt at iværksætte et fornuftigt Varebytte med en Vare, vi ikke kan afsætte i andre Lande, som gaar til Spilde, hvis vi ikke henter den op af Nordsøen, synes jeg, man skal iværksætte et saadant Varebytte.

Saa mener vi for øvrigt, at man skal gennemføre en Produktionsregulering, altsaa regne ud, hvad de Varer, man indfører, skal bruges til, og sikre, at man under de forskellige Varegrupper indfører netop de Varer, der er Brug for, og passer paa ikke at faa de Varer, der ikke er saa meget Brug for. Her tænker jeg naturnødvendigt i første Række paa Tekstilimporten. Man skal samtidig sørge for at faa en ordentlig Fordeling organiseret, og der skorter det i allerhøjeste Grad paa — ja, maaske er det Evne, maaske er det god Vilje fra Regeringens Side.

Andre har talt om Kødrationeringen. Jeg er nødt til at strejfe den. Jeg faar at vide af Ministerens Forelæggelsestale, at man har ment, at det ikke duede med en regulær Kødrationering, og saa vidt jeg forstaaer paa Ministeren, skal selv de Husmødre, han har raadført sig med, have sagt, at det kan de ikke have. Jeg vilde gerne vide, hvad det er for mærkværdige Husmødre, Ministeren har raadført sig med. Det kan ikke have været københavnske Husmødre — saa er det da i hvert Fald dem, som er saa gode Kunder hos Slagterne, at de endogsaa kan faa Svinefedt der. Jeg kan for min Død ikke begribe, at naar man i Sverige i 6—7 Aar har været i Stand til at have et Rationeringssystem for Kød med Kød kort, der gjaldt baade ved Køb i Butikker og ved Køb paa Restauranter, og som tog Hensyn til Hjemmeslagtingerne, og dette System stort set har fungeret aldeles tilfredsstillende, at vi her i Danmark skal være saa store Idioter, at vi ikke kan

lave noget lignende. For faa Maaneder siden fik vi et konkret Løfte af den højtærede Handelsminister om, at nu skulde der komme en rigtig Kødrationering, og naar det kommer til Stykket, opgiver han, fordi „man“, en eller anden saakaldt „man“, har sagt til ham, at det duer ikke. Saa opgiver han helt og siger, at nu vil man udbygge den hidtidige Ordning, og der skal laves en ny, og den bliver, efter hvad man kan forstaa af Ministerens Redegørelse, en kostbar Ordning med usandsynlig mange Kontorer, Kontrolinstanser og Kødinspektører, og hvad ved jeg. Jeg tror ærlig talt, at en rigtig Kødrationering kunde laves baade billigere og nemmere, og saa vilde den være langt mere retfærdig.

Man skulde sørge for en regulær og ordentlig Fordeling ogsaa af andre Varer, og her er det stadig væk Cykeldækkene, man maa tale om. Nu siger Ministeren igen, som han har sagt, jeg ved ikke hvor mange Gange før, at han haaber, det vil lyste. Det vil den nuværende Handelsminister blive ved at haabe til sin Død eller Afgang som Minister. Men det hjælper ikke dem, der kører paa Fælgene. Jeg kan forsikre Ministeren, at det er galt. Jeg ved ikke, hvor Cykeldækkene forsvinder hen, det er Ministerens Sag at finde ud af, hvem der gemmer dem eller laver Svindel med dem; men jeg ved, at det de allerfleste Steder er umuligt at købe et Cykeldæk paa regulære Betingelser til Maksimalpris. Men gaar man hen og beder om at faa sin Cykel ovlakeret eller fikset op til halvandet Hundrede Kroner, saa kommer der nye Dæk paa. Det maa sikres, at Cykeldækkene kommer frem til Forbrugerne, man kan ikke blive ved at leve af den højtærede Ministers grønne Forhaabninger.

Det spiller ogsaa en Rolle for Arbejdet i Landet. Her gaar man i forskellige Virksomheder og i Roemarkerne og siger: vi mangler Arbejdskraft. Men hvordan skal Arbejdskraften komme derhen, naar den ikke kan faa Bolig ved Arbejdsstedet og der ikke findes andre Transportmidler end Cykler, og dem har man ikke Gummi til? Spørgsmaalet er saa galt, og det er saa træneret, at man ikke længere kan spise Offentligheden af med, at Ministeren haaber paa, at der nok vil komme en Lysning i en eller anden Fremtid.

Saa til Slut — jeg har strejftet det før, men jeg vil gentage det, for at ingen skal være i Tvivl — vil jeg sige, at det, der efter vor Mening burde gøres, var, at man opretholder Systemet med Loven om Vareforsyning og alt det og forbedrer dens Ad-